

ŠUNŲ GALŪNIŲ KAULŲ LŪŽIŲ PER AUGIMO ZONAS ANALIZĖ

Vidmantas Bižokas, Rūta Noreikaitė-Bulotienė, Juozas Kvalkauskas, Ingrida Šapalienė
Neužkrečiamųjų ligų katedra, Veterinarijos akademija, Lietuvos sveikatos mokslų universitetas
Tilžės g. 18, LT-47181 Kaunas; tel. (8-37) 36 32 05; el. paštas: v.bizokas@lva.lt

Santrauka. Lūžis – tai kaulo vientisumo suardymas. Iki vienerių metų šunų ir kačių kaulai dar nesusiformavę. Jaunų gyvūnų kaulų galuose yra epifizinės plokštelės, vadinamos augimo zonomis. Jų dėka kaulai auga į ilgį. Maždaug po metų augimo zonos „užsidaro“, ir gyvūno kaulai nustoja augti. Lūžiai per augimo zonas klasifikuojami į penkis tipus, pavadintus mokslininkų W. R. Salter ir R. Harris (toliau Salter-Harris) vardu. Tyrimo metu buvo įvertintas šunų galūnių kaulų lūžių, pažeidžiančių augimo zonas, dažnumas pagal Salter-Harris tipus, įvairių kaulų lūžių dažnumas pagal gyvūnų amžių ir lytį.

Tyrimas buvo atliktas LVA dr. L. Kriaučeliūno smulkiųjų gyvūnų klinikoje nuo 2007 m. spalio iki 2009 m. liepos mėnesio. Per tiriamąjį laikotarpį užregistruota 16 pacientų, kurie patyrė galūnių kaulų lūžius, sužalojusius augimo zonas.

Daugiausia užregistruota petikaulio lūžių – 34 proc. Dažniausiai pagal Salter-Harris klasifikaciją diagnozuota I ir V tipo lūžių, kitų tipų lūžių mažiau. Didžioji dalis pacientų buvo 6 mėnesių. Pooperacinės komplikacijos pastebėtos dviem atvejais, t. y. 12 proc.

Raktažodžiai: šunys, galūnės, kaulai, augimo zona, lūžis.